

Nio kommentarer om Kommunistpartiet

Från redaktionen

Denna artikelserie är en översättning av en serie artiklar som först publicerades som ledare i *Dajiyuan* (www.dajiyuan.com), den kinesiska versionen av *The Epoch Times* (www.theepochtimes.com). På grunder som blir uppenbara vid läsning av artiklarna måste författarna förbli anonyma.

Dajiyuan publicerade den första av dessa ledare den 19 november 2004. De har sedan dess haft en extraordinär effekt på kineser utanför Kina och alltmer även innanför Kinas gränser. De nio kommentarerna har startat en diskussion kineser emellan om det kinesiska kommunistpartiets karaktär.

Epoch Times Sverige anser att även svenskar också bör få en möjlighet att ansluta sig till denna diskussion och publicerar nu därför en uppdaterad översättning av dessa artiklar.

Redaktionen, *Epoch Times Sverige*

Rubrikerna på "Nio kommentarer om kommunistpartiet" är:

1. Om det kinesiska kommunistpartiet	1
2. Om det kinesiska kommunistpartiets framväxt	4
3. Om det kinesiska kommunistpartiets tyranni	11
4. Om hur kommunistpartiet går emot universum	16
5. Om Jiang Zemin's förföljelse av Falun Gong i maskopi med det kinesiska kommunistpartiet	20
6. Om det kinesiska kommunistpartiets förstörelse av traditionell kultur	25
7. Om det kinesiska kommunistpartiets historia av dödande	33
8. Om det kinesiska kommunistpartiet onda sektnatur	40
9. Om det kinesiska kommunistpartiets skurknatur	46

"Innan locket läggs på det kinesiska kommunistpartiets kista, vill vi förmedla ett omdöme om partiet och den internationella kommuniströrelsen, som i över ett århundrade har plågat mänskligheten."

Inledning

Efter kommunistregimernas fall i Sovjetunionen och Östeuropa för mer än ett decennium sedan, möter den internationella kommuniströrelsen förakt världen över. Det är bara en tidsfråga innan det kinesiska kommunistpartiet (KKP) faller.

Innan sitt totala sammanbrott försöker dock KKP knyta samman sitt öde med den kinesiska nationen och dess 5 000-åriga civilisation. Det kinesiska folket måste nu ta ställning till de överhängande frågorna om hur det ska se på partiet, hur Kina ska kunna utvecklas till ett samhälle utan partiet och hur det ska kunna vidarebefordra det kinesiska kulturarvet. *The Epoch Times* publicerar därför en serie ledarartiklar, "Nio kommentarer om kommunistpartiet". Innan locket läggs på det kinesiska kommunistpartiets kista, vill vi förmedla ett omdöme om partiet och den internationella kommuniströrelsen, som i över ett århundrade har plågat mänskligheten.

I drygt 80 år har allt det som

KKP rört vid fördärvats av lögn, krig, hungersnöd, tyranni, massaker och terror. Traditionell tro och ursprungliga värderingar har utsatts för hänsynslös förstörelse. Ursprungliga etiska begrepps-system och sociala strukturer har lösts upp med våld. Empati, kärlek och harmoni har förvridits till kamp och hat. Vördnad och värdesättande av himlen och jorden har ersatts av en arrogant önskan att "bekämpa himmel och jord". Detta har lett till en total kollaps av sociala, moraliska och ekologiska system och en djupgående kris för det kinesiska folket, och i själva verket också för mänskligheten. Alla dessa katastrofer har förorsakats av partiet efter noggrann planering, organisation och kontroll.

Som en berömd kinesisk dikt lyder: "Man är hjälplös när blommar vissnar". Slutet är nära för kommunistregimen, som blott kämpar för att överleva. Dagarna för KKP är räknade. *The Epoch Times* tror att tiden nu är mogen, innan det kinesiska kommunistpartiet upphör totalt, för en omfattande tillbakablick med syfte

att till fullo avslöja hur denna sekt har gett konkret form åt alla tiders och platserns ondska. Vi hoppas att de som fortfarande är lurade av partiet nu kommer att se dess natur klart, rena sina sinnen från dess giftiga påverkan, frigöra sig själva från kontrollen, lösgöra sig från terrorns bojor och för gott överge alla illusioner om partiet.

Det kinesiska kommunistpartiets styre är det mörkaste och mest absurda kapitlet i Kinas historia. I dess oändliga lista av brott måste förföljelsen av Falun Gong vara det mest avskyvärda. Genom att förfölja "Sanning, Guds, Tålmod" har Jiang Zemin drivit in den sista spiken i KKP:s kista. *The Epoch Times* tror att vi kan förhindra att en sådan tragedi någonsin återupprepas genom att inse partiets sanna historia. Samtidigt kan vi alla reflektera över våra innersta tankar och undersöka om vår egen feghet och undfallenhet har gjort oss medskyldiga till att många tragedier inträffat som kunde ha undvikits.

1. Första kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiet

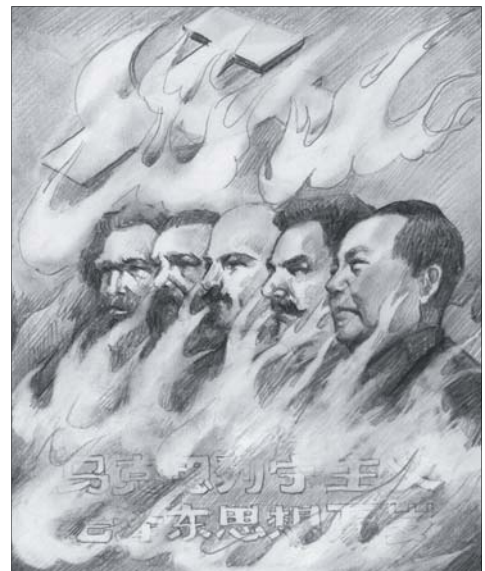
Förord

Under mer än 5 000 år har det kinesiska folket skapat en lysande civilisation i områdena kring Gula flodens och Yangtzefflodens system. Under denna långa tidsrymd har dynastier kommit och gått och den kinesiska kulturen har blomstrat och tynat. Storslagna och rörande dramer har utspelat sig på Kinas historiska scen.

År 1840 är det år som historiker vanligtvis betraktar som inledningen på Kinas moderna era. Det markerade starten på Kinas resa bort från det traditionella och mot modernisering. Kinas civilisation genomgick sedan fyra stora faser av utmaningar och reaktioner. De första tre faserna innefattar den anglo-franska alliansens invasion av Peking under tidigt 1860-tal, det kinesisk-japanska kriget 1894

(även kallat "Jiawu-kriget") och det rysk-japanska kriget i nordöstra Kina 1906. Kinas reaktion på dessa tre utmanande perioder var att röra sig i västerländsk riktning. Detta yttrade sig i import av moderna varor och vapen, institutionella reformer i 1898 års "de Hundra dagarnas reform" [1], försöket att etablera en författning i slutet på den sena Qingdynastin och senare *Xinhai-revolutionen*, (eller *Hsinhai-revolutionen*) 1911 [2].

I slutet av första världskriget betraktades Kina, trots sina segrar, inte som någon starkare makt. Många kineser uppfattade dessa tre reaktioner som misslyckade. *Fjärdemajrörelsen* [3] ledde till ett fjärde försök att besvara tidigare utmaningar, vilket kulminerade i en fullständig västorientering av Kinas kultur genom kommuniströrelsen och dess extrema revolution.

Denna artikel berör kommuniströrelsens och kommunistpartiets påverkan på den kinesiska civilisationen. Vid betraktande av Kinas historia de senaste 160 åren, finner man att nästan hundra miljoner människor har dött en onaturlig död och det mesta av Kinas traditionella kultur och civilisation har raserats. Om man bortser från huruvida det kinesiska kommunistpartiet valdes av kineserna eller påtvingades landet utifrån – vilka har konsekvenserna blivit?

I. Förlitar sig på våld och terror för att ta och upprätthålla makten

”Kommunister bryr sig inte ens om att dölja sina åsikter och avsikter. De förklarar öppet, att deras mål blott kan nås genom en våldsam omstörtning av all hittillsvarande samhällsordning.” [4] Detta citat är taget från sista stycket i *Det kommunistiska manifestet*, kommunistpartiets grunddokument. Våld är det huvudsakliga medlet genom vilket kommunistpartiet vinner makt. Detta karaktärsdrag har alltså sedan partiets födelse gått vidare till alla dess efterföljande former.

I själva verket etablerades världens första kommunistparti långt efter Karl Marx död. Året efter oktoberrevolutionen 1917 föddes det ”Allryska kommunistpartiet” (bolsjevikerna, blev senare känt som ”Sovjetunionens kommunistparti”). Partiet växte genom att använda våld mot ”klassfiender” och upprätthölls genom våld mot partimedlemmar och vanliga medborgare. Under Stalins utrensningar på 1930-talet slaktade det sovjetiska kommunistpartiet över 20 miljoner så kallade spioner, förrädare och människor med andra uppfattningar.

Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) startades först som en förgrening av det sovjetiska kommunistpartiet vid den Tredje kommunistinternationalen. Därför är det naturligt villigheten att döda. Under Kinas första inbördeskrig mellan kommunister och Kuomintang 1927-1936, sjönk befolkningen i Jiangxi-provinsen från över tjugo miljoner till omkring tio miljoner. Den skada som KKP:s användande av våld har vållat kan förstås utifrån dessa siffror.

Användande av våld kanske är oundvikligt vid försök att vinna politisk makt, men det har inte funnits någon regim så angelägen om att döda som det kinesiska kommunistpartiet, speciellt under annars fridsamma perioder. Efter 1949 har antalet dödsfall som orsakats av KKP överstigit antalet dödade under de krig som utkämpades 1921-1949.

Ett utmärkt exempel på det kinesiska kommunistpartiets användande av våld är dess understöd till Kambodjas *Röda khmerer*. De Röda khmererna mördade en fjärdedel av Kambodjas befolkning, många av dem immigranter från Kina eller med kinesisk härstamning. Kina stoppar fortfarande världssamfundet från att ställa de Röda khmererna inför rätta, allt för att dölja kommunistpartiets ökända roll i folkmoordet.

KKP har nära förbindelser med världens mest brutala väpnade revolutionära styrkor och despotiska regimer. Förutom Röda khmererna innefattas kommunistpartier i Indonesien, Filippinerna, Malaysia, Vietnam, Burma, Laos och Nepal – alla dessa etablerades med stöd av KKP. Många ledare i dessa kommunistpartier är

kineser och vissa av dem gömmer sig än idag i Kina.

Andra maoistbaserade kommuniströrelser är den Sydamerikanska terroristororganisationen *Sendero Luminoso* och den *Japanska röda armén*, vars illdåd har fördömts av världssamfundet.

En av de teorier som kommunisterna använder sig av är darwinismen. Kommunistpartiet tillämpar darwinismens synsätt rörande konkurrens på mänskliga relationer och människans historia och hävdar att klasskampen är den enda drivkraften för social utveckling. Kampen blir därför den primära ”tron” hos kommunistpartiet och ett verktyg som tjänar och upprätthåller den politiska kontrollen. Mao Zedongs berömda ord, ”Med 800 miljoner människor, hur kan det gå utan kamp” är ett bra exempel på deras logik beträffande livet.

Ett annat av Maos lika välkända påståenden är att Kulturrevolutionen bör genomföras ”vart sjunde eller åttonde år” [5]. Inhållande våldsanvändning är ett viktigt medel med vilket KKP upprätthåller sitt styre i Kina. Målet med användandet av våld är att skapa terror. Varje kamp eller rörelse har fungerat som ett utövande av terror, så att det kinesiska folkets hjärtan fyllts med rädsla. Människor har givit efter för terrorn och gradvis förslavats under KKP:s kontroll.

Terrorismen har idag blivit den största fienden till en fri och civiliserad värld. Kommunistpartiets utövande av våldsam terrorism med hjälp av statsapparaten har dock varit mer omfattande, mycket mer utdragen och mer förödande. Nu under 2000-talet ska vi inte glömma kommunistpartiets nedärva natur, eftersom den definitivt kommer att spela en avgörande roll för KKP:s öde någon gång i framtiden.

II. Använder lögn för att rättfärdiga våld

En civilisations nivå kan mätas med den grad av våld som en regim använder. Genom användningen av våld representerar den kinesiska kommunistregimen ett jätekliv bakåt. Olyckligtvis har kommunistpartiet betraktats som framstegsriktat av dem som tror att våld är ett nödvändigt medel för samhällsutvecklingen.

Denna acceptans av våld måste ses tillsammans med ett annat utmärkande drag hos kommunistpartiet: ett användande av bedrägeri och lögn som saknar motstycke.

”Sedan unga är har vi tänkt på USA som ett älskvärt land. Vi tror att det delvis beror på det faktum att USA aldrig har ockuperat Kina, inte heller har det attackerat Kina. I grund och botten har det kinesiska folket ett gott intryck av USA, grundat på det amerikanska folkets demokratiska och fördomsfria sinnelag”.

Detta utdrag kommer från en ledarartikel som publicerades den fjärde juli 1947 i KKP:s officiella tidning *Xinhua Daily*. Blott tre år senare sände partiet soldater för att slåss mot amerikanska trupper i Nordkorea och utmålade amerikanerna som de onaste imperialisterna i världen. Varje fastlandskines skulle bli överraskad av att läsa denna ledare som skrevs för över 50 år sedan. KKP har förbjudit all publicering av utdrag ur liknande tidiga texter och publicerat omskrivna versioner.

Efter att ha kommit till makten har KKP använt sig av liknande knep i varje rörelse, bland annat i elimineringen av kontrare-

volutionärer (1950-1953), i ”samarbetet” med offentliga och privata företag, i anti-högerrörelsen (1957), i kulturrevolutionen (1966-1976), i massakern på Himmliska Fridens Torg (1989) och nu senast i förföljelsen av Falun Gong (1999-). Det skamligaste exemplet är förföljelsen av de intellektuella år 1957. Partiet bad de intellektuella att komma med sina synpunkter. Senare förföljdes de som ”högeranhängare” och deras egna ord användes som bevis på deras ”brott”. När förföljelsen kritiserades ”som en hemlig konspiration”, hävdade Mao offentligt, ”det är inte en hemlig konspiration, utan en öppen konspiration.”

Bedrägeri och lögn har spelat en mycket viktig roll i det kinesiska kommunistpartiets uppnående och bibehållande av makten. Kina har den längsta och mest kompletta historien i världen och Kinas intellektuella har sedan urminnes tider haft den största tilltro till historien. Kineserna har använt historien för att förstå samtiden och för individuell ”andlig utveckling”. För att låta historien tjäna den nuvarande regimen har KKP tillämpat metoden att förändra och dölja historiska sanningar. Partiet har i propaganda och publikationer skrivit om historien ända från Vår- och höstannalerna (770–476 f. Kr.), över de Stridande staterna (475–221 f. Kr.) och fram till Kulturrevolutionen. Sådana omskrivningar av historien har fortsatt i över 50 år alltsedan 1949 och alla ansträngningar att återupprätta historiska sanningar har skoningslöst stoppats och eliminerats av partiet.

När våldet inte räcker till för att bibehålla kontrollen tar KKP till bedrägeri och lögn för att rättfärdiga och dölja sin våldsregim.

Man måste erkänna att bedrägeri och lögn inte uppfanns av det kinesiska kommunistpartiet, men det är ett urgammalt skurkbeteende som det helt skamlöst har anammat. KKP lovade mark till småbrukarna, fabriker till arbetarna, frihet och demokrati till de intellektuella och fred till alla. Inget av dessa löften har någonsin infriats, en generation kineser har dött bedragna och ännu en generation blir fortfarande lurade. Det är den största sorgen för det kinesiska folket och den mest olycksalliga sidan av den kinesiska nationen.

III. Ständigt föränderliga principer

I 2004 års presidentvalskampanj i USA sade en presidentkandidat under en tv-debatt att man kan ändra taktik när man behöver, men att man aldrig skall ändra det man ”tror på” eller ”sina grundläggande värderingar”, då blir ”personen inte trovärdig”. [6] Detta uttalande tydliggör en allmängiltig princip.

Kommunistpartiet är ett typiskt exempel. Sedan dess tillblivelse för 80 år sedan, har det hållit 16 nationalförsamlingsmöten och modifierat partistadgarna 16 gånger. Under de 50 år som KKP har haft makten har det gjort fem betydande förändringar i den kinesiska konstitutionen.

Kommunistpartiets ideal är social jämlikhet som leder till ett kommunistiskt samhälle. Idag har Kina emellertid blivit en nation med de största ekonomiska klyftorna i världen. Många partimedlemmar har blivit oförsäkrat rika, samtidigt som 800 miljoner kineser lever i fattigdom.

Partiets vägledande teori stammar från marxism-leninismen. Till den fogades

maoismen, därefter Deng Xiaopings tankar och nyligen Jiang Zemin’s ”tre föreläsningar”. Marxism-leninismen och maoismen är inte alls i överensstämmelse med Dengs teorier och Jiangs ideologi – de är faktiskt motsatsen till dem. Detta hopkok av kommunistteorier som används av KKP är sannerligen en sällsynthet i människans historia.

Kommunistpartiets föränderliga principer har i stor utsträckning stått i motsats till varandra. Från idén om global integration till dagens extrema nationalism och från att ha eliminerat allt privat ägande och alla exploaterande klasser till dagens idé om att gynna kapitalister och föra in dem i partiet, har gårdagens principer blivit de motsatta i dagens politik och ytterligare förändringar förväntas framöver. Det spelar ingen roll hur ofta KKP ändrar sina principer, målet förblir klart: att vinna och hålla sig kvar vid makten och hålla upppe den absoluta kontrollen i samhället.

I KKP:s historia har det förekommit över ett dussin rörelser som varit kamper ”på liv och död”. I själva verket har alla dessa strider sammanfallit med maktförskjutning till följd av att de grundläggande partiprinciperna ändrats.

Varje förändring av principerna har genererats av oundvikliga kriser som partiet ställts inför och som hotat dess legitimitet och överlevnad. Antingen det gällt samarbete med Kuomintang, proamerikansk utrikespolitik, ekonomiska reformer och marknadsexpansion, eller främjande av nationalismen, så togs alla beslut under kriser och hade att göra med att skaffa eller befästa makten. Varje cykel med förföljelse av en grupp eller upphävandet av samma förföljelse är inte till för något annat än att tjäna detta syfte.

Ett västerländskt ordspråk säger: ”Sanningen består medan lögnerna ständigt ändras”. Det är verkligen ett vist uttryck.

IV. Hur partiets natur ersätter och eliminerar den mänskliga naturen

KKP är en auktoritär leninistisk regim. Sedan partiets tillblivelse har tre grundläggande riktningar etablerats: den intellektuella riktningen, den politiska riktningen och den organisatoriska riktningen. Den intellektuella riktningen beror kommunistpartiets filosofiska grund. Den politiska riktningen syftar på att sätta upp mål. Den organisatoriska riktningen syftar på hur målen uppnås inom den strikta organisationen.

Det absolut främsta kravet KKP har på sina medlemmar och på dem som styrs av partiet är ovillkorlig lydnad. Det är vad organisationsinriktningen handlar om.

I Kina känner de flesta till partimedlemmarnas ”dubbla personligheter”. Privat är de vanliga människor med känslor av lycka, ilska, sorg och glädje. De har vanliga människors förtjänster och brister. De kan vara föräldrar, äkta hälfter eller vänner. Men överordnad deras mänskliga natur och känslor är partiets natur, vilken i enlighet med kommunistpartiets krav går bortom den mänskliga naturen. Därför har den mänskliga naturen blivit underordnad och föränderlig, medan partiets natur har blivit absolut, bortom allt tvivel och ifrågasättande.

Under kulturrevolutionen var det alltför vanligt att fäder och söner torterade varandra, makar och makor stred mot varandra,

modrar och döttrar angav varandra och studenter och lärare behandlade varandra som fiender. Det är just partiets natur som ligger bakom konflikterna och hatet i dessa fall. I början av kommunistpartiets maktinnehav var många högt uppsatta KKP-tjänstemän hjälplösa eftersom deras familjemedlemmar klassades som klassfiender. Detta var återigen motiverat av partiets natur.

Partinaturens makt över individen är ett resultat av KKP:s utdragna indoktrinering. Denna startar redan i förskolan, där svar på frågor som är godkända av partiet belönas; svar som inte beaktar sunt förnuft eller ett barns mänskliga natur. Elever får politisk utbildning från det att de börjar grundskolan och sedan hela vägen upp till gymnasiet. De lär sig följa de partisanktioner standardsvaren då de annars inte blir godkända och inte tillåts avlägga examen.

En partimedlem måste hålla sig till partilinen när han talar offentligt, oavsett vad han anser privat. Organisationsstrukturen i KKP är en gigantisk pyramid, med en centralmakt i toppen som kontrollerar hela hierarkin. Denna unika struktur är ett av de viktigaste grunddragen hos KKP:s regim och underlättar skapandet av absolut konformitet.

Idag har KKP fullständigt degenererat till att bli ett politiskt väsen som kämpar för att tillgodose egenintressen. Det strävar inte längre efter något av kommunismens imponerande mål. Likväl består kommunismens organisatoriska struktur och dess krav på ovillkorlig likriktning har inte förändrats. Partiet placerar sig självt över mänskligheten och den mänskliga naturen. Det tar bort alla organisationer eller personer som anses vara skadliga eller utgöra ett potentiellt hot mot dess egen makt, oavsett om det är vanliga medborgare eller högt uppsatta partitjänstemän.

V. Ett ont spöke som motsätter sig naturen och den mänskliga naturen

Allt under himlen går igenom en livscykel av födelse, mognad, förfall och död.

Till skillnad från ett kommunistiskt system, tillåter ofta icke-kommunistiska samhällen en viss grad av självorganisering och självbestämmande, även de som lider under en rigid diktatur och diktatoriska lagar. Fortida kinesiska samhällen styrdes av själva verket i enlighet med en dubbel struktur. I lantliga regioner var klanen centrum i en oberoende social organisation, medan stadsområden var organiserade runt skrän. Den hierarkiska toppstyrningen existerade inte under länsnivån.

Naziregimen, kanske den grymmaste diktaturregimen vid sidan av kommunistpartiet, tillät fortfarande rätten till privat egendom. Kommunistregimen utrotade alla former av samhällsorganisation och sociala element som var oberoende av partiet och ersatte dem med en starkt centraliserad makt som går hela vägen uppi från och ner.

Om en samhällsstruktur är ett naturligt utvecklat samhällstillstånd som växt fram nerifrån och upp, då är kommunistregimens makt ett samhällstillstånd som är emot naturen.

Kommunistpartiet håller sig inte till den universella normen för vad som är mänsk-

lig natur. Begrepp som gott och ont, såväl som alla lagar och regler, har manipulerats. Kommunisterna tillåter inte mord, förutom på dem som kategoriseras som fiender till kommunistpartiet. Aktning gentemot föräldrar välkomnas, med undantag för de föräldrar som anses vara klassfiender. Godhet, rättfärdighet, anständighet, vishet och tilltro kan man tala om, men undantaget är när partiet inte vill. Kommunistpartiet kullkastar fullständigt de universella standarderna för den mänskliga naturen och är byggt på principer som står i opposition till den mänskliga naturen.

Icke-kommunistiska samhällen tar i allmänhet hänsyn till mänsklighetens dubbla natur av gott och ont och lutar på fastställda sociala överenskommelser för att upprätthålla en balans i samhället. I kommunistiska samhällen förnekas dock mänsklig natur som begrepp och varken gott eller ont erkänns. Eliminering av begreppet gott och ont, i enlighet med Marx, tjänar till att fullständigt kullkasta det gamla samhällets struktur.

Kommunistpartiet tror inte på Gud och respekterar inte ens den fysiska naturen. "Strider mot himlen, slåss mot jorden, kämpar mot människor – däri ligger oändlig glädje." Det var KKP:s motto under kulturrevolutionen. Ett stort lidande tillfogades det kinesiska folket och landet.

Kineserna tror traditionellt på harmoni mellan himlen och människan. Lao Tse sade i *Tao-Te Ching*, "Människor följer jorden, jorden följer himlen, himlen följer Tao och Tao följer det som är naturligt". [7] Människan och naturen existerar i ett harmoniskt förhållande i det eviga kosmos.

Kommunistpartiet är en slags varelse. Det motsätter sig emellertid naturen, himlen, jorden och mänskligheten. Det är ett ont spöke i universum.

VI. Några särdrag hos det onda spökets hemsökelse

Kommunistpartiets organ deltar aldrig själva i produktiva eller kreativa aktiviteter. Så fort de tagit makten naglar de sig fast vid människor, kontrollerar och manipulerar dem. De utvidgar sin makt ner till samhällets minsta enheter, av rädsla för att förlora kontrollen. De monopoliserar produktionsresurserna och suger ut rikedomar och resurser från samhället.

KKP breder ut sig överallt i Kina och kontrollerar allt, men ingen har någonsin sett dess redovisningar. Det finns endast statliga redovisningar, samt redovisningar från lokala ledningar och företag. Alltfrån centralregeringen till lokalkommittéerna på landsbygden är de kommunala tjänstemännen alltid lägre rankade än partiets kader, vilket innebär att kommunstyrelser måste följa instruktioner från kommunistpartiets kommittéer på samma nivå. Partiets utgifter täcks av de kommunala enheterna och redovisas inom det kommunala systemet.

Likt ett gigantiskt ont hemsökande spöke sätter sig KKP:s organisation fast lika säkert som skuggan på varje enhet och cell inom det kinesiska samhället. Det tränger djupt in i varje kapillär och varje cell med sina finaste blodsugande tentakler och kontrollerar och manipulerar därigenom samhället.

Den här egendomliga strukturen med hemsökande spöke har existerat tidigare

i den mänskliga historien, antingen delvis eller temporärt. Aldrig har den verkat så länge och kontrollerat ett samhälle så totalt som under kommunistpartiets ledning.

Av denna anledning lever kinesiska bönder i sådan fattigdom och sliter hårt. De är tvungna att försörja inte bara de traditionella kommunala tjänstemännen utan lika många, om inte fler, kommunistkader.

Av denna anledning har kinesiska arbetare i stor skala förlorat sina arbeten. KKP:s blodsugande tentakler finns överallt och har under många år tagit medel från arbetsplatserna.

Av denna anledning finner kinesiska intellektuella det så svårt att uppnå intellektuell frihet. Förutom dess administratörer finns KKP:s kvardröjande skuggor överallt, vilka inte gör någonting annat än att övervaka människor.

En besittande ande måste ha absolut kontroll över den besattes sinne för att kunna dränera den energi som den behöver för sin överlevnad.

Enligt modern statvetenskap kommer makt från tre huvudsakliga källor: våld, rikedom och kunskap. Kommunistpartiet har aldrig tvekat att använda monopolistisk kontroll och våld för att stjäla människors ägodelar. Än viktigare är att det har berövat människor deras rätt till yttrande- och pressfrihet. KKP har våldfört sig på människans själ och vilja för att kunna upprätthålla sin absoluta kontroll och makt. Ur denna synvinkel kontrollerar partiets hemsökelse samhället så hårt att det knappast kan jämföras med någon annan regim i världen.

VII. Att rannsaka sig själv och göra sig kvitt KKP:s hemsökelse

I kommunistpartiets första programdokument, *Det kommunistiska manifestet*, förkunnade Marx att "1848 hemsöker ett spöke Europa – kommunistspöket". [8] Mer än ett århundrade senare är kommunismen mer än ett hemsökande spöke. Det har sin egen konkreta form. Det har spridit sig över världen som en epidemi, dödat tiotals miljoner och berövat hundratals miljoner deras egendom, deras sinness och själars frihet.

Kommunistpartiets grundläggande dogm är att ta bort allt privat ägande för att eliminera den "exploaterande klassen". Privat ägande är grunden för alla samhällsliga rättigheter och uppbär ofta den nationella kulturen. Människor som blir bestulna på privat egendom förlorar också sinnets och själens frihet. De kanske dessutom förlorar sin frihet att tillägna sig samhälls- eller politiska rättigheter.

Inför en överlevnadskris tvingades KKP på 1980-talet reformera Kinas ekonomi. Några av rättigheterna till privat egendom återlämnades till folket. Detta skapade ett håll i KKP:s massiva maskineri av noggrann kontroll. Detta håll har växt eftersom KKP:s medlemmar strävar efter att ackumulera privata förmögenheter.

KKP, ett ondskefullt hemsökande spöke understött med våld, bedrägeri och frekventa ändringar av profil och framtoning, visar nu tecken på förfall, nervöst som det är inför varje liten störning. Partiet försöker överleva genom att samla på sig mer tillgångar och skärpa kontrollen, men dessa åtgärder leder bara till en fördjupad kris.

Dagens Kina verkar blomstrande, men sociala konflikter har byggts upp till en nivå som aldrig tidigare setts. Genom att använda politiska intriger från förr, försöker sig KKP kanske på någon slags reträtt för att gottgöra massakern på Himmelska Fridens Torg eller förföljelsen av Falun Gong. Kanske gör det någon annan grupp till sin utvalda fiende och därigenom fortsätter utöva terrorns makt.

Det senaste århundradets utmaningar har den kinesiska nationen reagerat på med att importera vapen, reformera sitt system och anta extrema och våldsamma revolutioner. Oräkeliga liv har förlorats och det mesta av den traditionella kinesiska kulturen har övergetts. Det verkar som om reaktionerna har misslyckats. När det kinesiska sinnet upptogs av agitation och ångslan, tog KKP tillfället i akt att stiga fram och har sedan dess kontrollerat världens sista kvarvarande uråldriga civilisation.

Vid framtida utmaningar kommer det kinesiska folket oundvikligen att stå inför nya val. Oavsett vilka val som görs så måste alla kineser förstå att alla kvardröjande förhoppningar beträffande KKP endast kommer att förvärra den skada som åsamkats den kinesiska nationen och ingjuta näring i det onda väsen som besitter dem.

Vi måste överge alla illusioner, grundligt rannsaka oss själva utan att påverkas av hat, girighet eller begär. Endast då kan vi göra oss kvitt den mardrömslika kontroll som det onda besittande väsendet har haft under de senaste 50 åren. I det fria landets namn kan vi återställa den kinesiska civilisationen med respekt för den mänskliga naturen och medkänsla för alla som grund.

Anmärkningar

[1] **De hundra dagarnas reform** var en 103-dagars reform mellan den 11 juni och 21 september 1898. *Guangxu* (1875-1908), kejsare under Qingdynastin, beordrade en serie reformer med syfte att skapa genomgripande sociala och institutionella förändringar. Den konservativa maktiliten motsatte sig kraftigt reformen. Med stöd från ultrakonservativa och med den politiske opportunisten *Yuan Shikais* tysta stöd, genomförde kejsarinnan *Cixi* en statskupp den 21 september 1898 och tvingade den unge reforminriktade *Guangxu* att dra sig tillbaka. *Cixi* tog över styret som regent. De hundra dagarnas reform slutade med att de nya förordningarna upphävdes och att sex av de främsta reformförespråkarna avrättades. [2] **Xinhai-revolutionen** (eller *Hsinhai-revolutionen*) uppkallades efter det kinesiska året *Xinhai* (1911). Den störtade (mellan den 10 oktober 1911 och den 12 februari 1912) Kinas regerande *Qingdynasti* och grundade Republiken Kina. [3] **Fjärdemajrörelsen** var den första massrörelsen i det moderna Kinas historia. Den inleddes den fjärde maj 1919. [4] **Det kommunistiska manifestet**. [5] *Mao Zedongs* brev till hustrun *Jiang Qing* (1966). [6] Information från: <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html> [7] **Tao te Ching** (även skrivet som *Dao De Jing*), kapitel 25. [8] Från: <http://eserver.org/marx/1848-communist-manifesto/cm1.txt>